

عنوان مقاله:

اسلام گرایی رادیکال و سنجش معنا در حوزه سیاست

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش حقوق عمومی، دوره 12، شماره 29 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

سید عبدالامیر نبوی - استادیار پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی

خلاصه مقاله:

یکی از عوامل موثر بر شکل گیری و جهت یابی تحولات و رویدادهای حوزه سیاست آن است که کنش گران تصمیمات و رفتارهای سیاسی خود را برگرفته از چه منبعی و منابعی بدانند و در چارچوب قواعد آن تنظیم کند. بنابراین تفسیر و ارزیابی تحولات و رویدادهای حوزه سیاست، از این دید به درک جهان ذهنی وضعیت های کنش گران برمی گردد. با توجه به آنکه اسلام گرایان رادیکال حوزه سیاست را تابعی از حوزه دین - و به طور مشخص شریعت - می خواهند، هرگونه تصمیم و رفتاری را که ریشه در شریعت نداشته باشد غیر شرعی - و حتی غیراخلاقی - می دانند. مقاله حاضر با توجه به تجربه جریان اسلام گرایی رادیکال در خاورمیانه عربی به ویژه آثار چهار چهره برجسته آن یعنی سید قطب ، احمد شکری مصطفی، محمد عبدالاسلام فرج و ایمن الطواهری ، شیوه وجوه آنان به منابع معنا بخش (جهان بشری است) را بررسی می کند. اگرچه این خود را مجری فرامین الهی و دستورات قرآنی معرفی می کند و تمامی تلاش خود را معطوف به تاسیس جامعه اسلامی راستین (امت) می داند، نویسنده بر آن است که نوعی رابطه دو سویه میان این افراد و منابع معنا بخش مورد نظرشان وجود دارد.

کلمات کلیدی:

اسلام سیاسی، اسلام گرایی رادیکال، حوزه سیاسی، معنا، شریعت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/706544>

